

gifter overstiger 4.700 kr. (2003), jf. ligningslovens § 9, stk. 1.

Efter ligningslovens § 9 C kan lønmodtageren foretage fradrag for *udgifter til befordring* mellem bopæl og arbejdsplads, herunder en anden arbejdsplads (i indland eller udland) end den sædvanlige arbejdsplads. Der er ikke fradrag for de første 24 km daglig befordring. For befordring herudover beregnes fradraget med en standard-sats pr. km uanset valget af transportform. Standardsatsen er i 2003 på 1,60 kr. pr. km for kørsel mellem 24 og 100 km og på 0,80 kr. pr. km for kørsel over 100 km.

Der kan efter de samme regler og satser foretages fradrag for udgifter til *erhvervsmæssig kørsel* i egen bil, der sker i arbejdsgiverens tjeneste, jf. ligningslovens § 9 B, stk. 3, 2. pkt. Erhvervsmæssig kørsel er kørsel mellem arbejdspladser i arbejdsgiverens tjeneste samt kørsel mellem bopæl og arbejdsplads i indtil 60 dage, jf. ligningslovens § 9 B, stk. 1. Det er en betingelse for at opnå fradrag, at arbejdsgiveren ikke har godtgjort kørslen skattefrit efter reglerne i ligningslovens § 9 B, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 9, stk. 5.

Det er uden betydning for fradragsretten efter ligningslovens § 9, stk. 1, § 9 A, § 9 B og § 9 C, om der efter arbejdsgiverens anvisning skal være en eller flere til at udføre det pågældende stykke arbejde.«

Muligheden for dækning med tilbagevirkende kraft
Efter § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal kommunen og amtskommunen behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunen og amtskommunen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning. Denne bestemmelse suppleres af servicelovens bestemmelser om rådgivning og vejledning.

Efter praksis i Den Sociale Ankestyrelses praksis kan manglende eller mangelfuld vejledning efter en konkret vurdering betyde, at der træffes en ny afgørelse, der retter op på den manglende eller forkerte vejledning. Borgeren kan på den måde få tildelt hjælp med tilbagevirkende kraft og bliver derved stillet, som om der fra begyndelsen var givet korrekt rådgivning og vejledning.

Spm. nr. S 942

Til socialministeren (27/11 03) af:

René Skau Björnsson (S):

»Kan ministeren oplyse, hvilke muligheder der gives for, at en person, der på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har hjælpeordning efter lov om social service § 77, kan få dækket merudgifter til transportomkostninger (tog, bus, færge m.v.) samt løn i transporttiden, såfremt handicaphjælperne, af hensyn til arbejdstilrettelæggelsen, skal afløse hinanden langt fra den handicappede persons bopæl eller normale arbejdssted og om eventuelle ikke støt-teberettigede merudgifter kan kompenseres handicaphjælperen direkte via lønmodtagerfradrag i skattelovgivningen samt om, hvorvidt det er muligt for den handicappede person at kræve ovenstående handicapbetingede merudgifter refunderet efter lov om social service med tilbagevirkende kraft, såfremt vedkommende ikke, i forbindelse med opfølgningssamtaler m.v., fra sin kommune har modtaget oplysninger om disse muligheder og således selv hidtil har afholdt disse udgifter?«

Svar (8/12 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som nævnt i besvarelsen af S 941 kan det i forbindelse med den samlede behovsvurdering, der foretages af kommunen ved udmåling af hjælpen ved en hjælpeordning, fx indgå, om den handicappede efter en konkret vurdering har et særskilt behov for dækning af direkte udgifter i forbindelse med hjælperne.

Ved et behov for indenlands rejser i forbindelse med arbejde kan der således efter en konkret, individuel vurdering fx blive tale om som en del af den samlede bevilling at medregne et beløb til dækning af transportomkostninger, ophold og forplejning til hjælperne.

Dette gælder ud over de hjælpere, der rejser sammen med den handicappede, også hjælpere, der skal afløse en anden hjælper i tilfælde, hvor den handicappede befinder sig langt fra den handicappedes normale arbejdssted eller bopæl.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af S 941 vedrørende dækning af udgifterne efter den sociale lovgivning. Desuden henvises til S 941 vedrørende spørgsmålet om muligheden for at få lønmodtagerfradrag efter skattelovgivningen og